

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-9Sa/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7022200356
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2023:7022200356.2

Uznesenie

Správny súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom: E. X, F., proti žalovanému: Okresný úrad Košice, so sídlom Komenského 52, Košice, o žalobách proti nečinnosti žalovaného, takto

rozhodol:

- I. Konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodné konanie sp. zn. 9 Sa 10/2022

1. Žalobou doručenu 08.07.2022 pôvodne Krajskému súdu v Košiciach, ktorý o tejto žalobe konal pod sp. zn. 9 Sa 10/2022, sa žalobca domáhal odstránenia nečinnosti žalovaného v konaní vedenom pod č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 (ďalej len „namietané konanie“ alebo „namietaný spis“), v ktorom namietanom konaní mal žalovaný konať o priestupku a to počnúc od 28.03.2017, kedy mu bolo doručené uznesenie vyšetrovateľa ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 z 15.03.2017 o odovzdaní trestnej veci na prejednanie priestupku o trestnom oznámení pani G. H., podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ktorým dňom bolo podľa žalobcu, žalovaným začaté priestupkové konanie, v ktorom do dňa podania žaloby žalovaný nerozhodol podľa zákona o priestupkoch a správneho poriadku a teda žalovaný je v tomto namietanom konaní podľa žalobcu nečinným, odstránenia nečinnosti ktorej sa žalobca podanou žalobou domáha a o nečinnosti ktorej sa žalobca mal dozvedieť pri svojom nahliadnutí do namietaného spisu dňa 10.02.2020.

Žalobca v žalobe uviedol, že listom č. 1 Pn 203/17/8802 z 30.03.2017 prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len „prokurátor“) požiadal žalovaného o zaslanie mu namietaného spisu a to za účelom jeho opätovnej kontroly, ktorá žiadosť aj napriek tomu, že v záhlaví bolo označené, že sa týka namietaného konania, bola žalovaným 03.04.2017 chybne zaevidovaná pod nové č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK. Okrem toho, podľa žalobcu, žalovaný pochybil aj v tom, že uvedenej žiadosti prokurátora vyhovel a na jeho žiadosť mu 06.04.2017 namietaný spis zaslal, pričom toto pochybenie žalovaného malo spočívať (i) jednako v tom, že žalovaný zaslal prokurátorovi iný spis, než o aký prokurátor žiadal, keďže ten žiadal o zaslanie spisu č. OU-KE-OSS2-2017/018530/LAK a nie o namietaný spis; (ii) jednako v tom, že žalovaný zaslal prokurátorovi namietaný spis, hoc prokurátor konal nezákonne, pretože cit. „Trestný poriadok nepozná opakovanú kontrolu už raz odovzdaného spisu na prejednanie priestupku prokurátorom, pokiaľ sa neobjavia nové dôkazy vedúce k iným právnym záverom aké boli urobené na základe pôvodných dôkazov.“; (iii) jednako v tom, že, keďže namietané konanie o priestupku, ktoré podľa žalobcu začalo zaevidovaním namietaného spisu 28.03.2017 nebolo skončené, tak podľa § 37 ods. 1 zákona o prokuratúre mohol žalovaný umožniť prokurátorovi do tohto namietaného spisu iba nahliadnúť a nie mu ho zaslať a jeho zaslanie by bolo prípustným iba ak by toto priestupkové namietané konanie už bolo skončené. Podľa žalobcu tak žalovaný konal nezákonne, keď bez odvolania sa na právne predpisy odovzdal namietaný spis cit. «... naspäť prokurátorovi, a to aj

napriek tomu ak prokurátor žiada spis na „opakovanú kontrolu“ bez uvedenia právneho predpisu, ktorý by mu umožňoval takto svojvoľne konať.»

V ďalšom žalobca poukázal na nesprávny názor žalovaného podľa ktorého cit. „Tunajší správny orgán v súčasnosti predmetným vyšetrovacím spisom nedisponuje z dôvodu, že dňa 06.04.2017 bol na základe dožiadania zo dňa 30.03.2017 predložený Okresnej prokuratúre Košice I za účelom preskúmania. Podľa odpovede Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 19.04.2017 bol vyšetrovací spis postúpený OO PZ Košice Staré mesto na ďalší zodpovedajúci postup. Z uvedeného dôvodu nebolo v označenej veci začaté konanie o priestupku.“ a to s poukazom žalobcu, že v zmysle § 56 Trestného poriadku je presne vymedzené ktorý subjekt môže prokurátor dožiadať o vykonanie procesného úkonu s tým, že medzi nimi nie je zmienený správny orgán a teda ani v tejto veci prokurátor podľa žalobcu nemohol „dožiadať“ žalovaného o zaslanie mu namietaného spisu. Takže podľa žalobcu, ak sa aj po zaslaní namietaného spisu vo veci ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 začalo trestné stíhanie, tak toto cit. «... trestné stíhanie sa nemohlo začať a ak sa začalo, tak ide o podozrenie z nezákonného postupu okresného prokurátora (...), ktorý to celé „svojvoľne riadil“.»

Vzhľadom k uvedenému sa žalobca domáhal, aby správny súd uložil žalovanému odstrániť jeho nečinnosť a v namietanom konaní (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767) konať a rozhodnúť, keďže cit. „Okresný úrad Košice, ani v lehote 30 dní nezačal prejednávať priestupok sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767, t.j. Okresný úrad Košice bol nečinný v už začatom správnom konaní sp.zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767.“

2. Podľa príloh k žalobe: - listom č. 1 Pn 203/17/8802 z 30.03.2017 prokurátor vyžiadaval od žalovaného na predloženie spisu ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 cit. „... za účelom jeho opätovného preskúmania.“, ktorý bol žalovaným prokuratúre zaslaný listom č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK zo 06.04.2017 a prokuratúre bol doručený 13.04.2017;

- listom č. OU-KE-OVVS2-2022/023886-002 z 12.05.2022 žalovaný oznámil žalobcovi na jeho žiadosť o pokračovanie v namietanom konaní, že žalovaný nedisponuje vyšetrovacím spisom, ktorý bol 06.04.2017 na žiadosť predložený prokuratúre a ktorý vyšetrovací spis bol následne podľa oznámenia prokuratúry č. 1 Pn 203/17/8802 z 19.04.2017 postúpený OO PZ Košice na ďalší postup, preto nebolo žalovaným začaté konanie o priestupku;

- listom č. SVS-OO-2022/028382-006 z 28.06.2022 Ministerstvo vnútra SR (ďalej len „ministerstvo“), v súvislosti so žiadosťou žalobcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť žalobcovi spôsobená postupom žalovaného pri prejednávaní priestupku v namietanom konaní jeho nerozhodnutím o tomto priestupe, v ktorom dôsledku tak žalobcovi absentoval dôkaz o jeho nevine pre účely konania sp. zn. 41 Cpr 92/2017 vo veci podľa žalobcu nedôvodného skončenia jeho pracovného pomeru a teda tým mu vznikla škoda, mu ministerstvo oznámilo, že v zmysle § 67 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, bol žalovaný ako správny orgán povinný začať priestupkové konanie vo veci najneskôr do 30 dní, ak vec neodloží ani nepostúpi vec inému orgánu, avšak v tomto prípade, žalovaný disponoval s vyšetrovacím spisom ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 iba 15 dní a teda ani nestihol začať priestupkové konanie, pretože tento spis bol na žiadosť odovzdaný prokuratúre a na jeho základe prebieha voči žalobcovi trestné konanie a keďže o tej istej veci nemôžu paralelne prebiehať dve konania, žalovaný o začatí priestupkového konania ani začať nemohol. Ministerstvo podotklo, že žalovaný ako správny orgán nie je oprávnený posudzovať ani prehodnocovať ani zákonnosť postupu prokuratúry, ale žiadosti prokuratúry o súčinnosť je povinný vyhovieť a nie je oprávnený ani skúmať, z akého dôvodu prokuratúra zvolila iný procesný postup s tým, že cit. «... zdôrazňujeme, že uznesenie o odovzdaní veci vydané v predprípravnom konaní má nemeritórnu povahu a nezakladá prekážku „rei iudicata“. (...) Zhrnúc uvedené možno prijať záver, že konanie o priestupku nemohlo byť začaté lebo vo veci sa vedie trestné stíhanie (od 9.5.2017), čo ale nevylučuje možnosť, že v budúcnosti by tento skutok mohol byť prejednaný v priestupkovom konaní tunajším správnym orgánom, ak by konajúci súd vec postúpil podľa § 280 Trestného poriadku s prihliadnutím na dikciu ustanovenia § 20 zákona o priestupkoch.» Podľa ministerstva keďže nebolo zistené protiprávne konanie žalovaného, ako jedného z predpokladov na vznik nároku na náhradu škody, je žiadosť žalobcu na jej náhradu bezdôvodnou. V súvislosti s konaním žalovaného pod č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK, ministerstvo priznalo, že zapísaním tohto konania došlo k administratívnej chybe v evidencii, cit. „... nakoľko nebolo potrebné otvárať nový spis, ale pridať do riešenia k pôvodnému spisu č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 lebo sa to týkalo totožnej veci v totožnom registratúrnom roku.“

3. Žalobca vo svojom doplnení k žalobe z 12.07.2022 uviedol, že z dôvodu uplynutia dlhšej doby od začatia namietaného (priestupkového) konania a teda zániku jeho zodpovednosti za priestupok,

považuje za jedine správne rozhodnutie žalovaného také, ktorým by bola vec odložená s dodatkom, že podľa jeho názoru nie žalovaný, ale prokuratúra porušila zásadu „ne bis in idem“ (nemožnosť trestať 2x za ten istý skutok).

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe v prvom rade upozornil na nutnosť zastavenia konania, keďže žalobca nepreukázal, žeby pred podaním žaloby vo veci ním tvrdenej nečinnosti, vyčerpал sťažnosť na nečinnosť podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach alebo podnet na prokuratúre. V ďalšom opísal, kedy mu bol doručený vyšetrovací spis, ktorý bol následne na žiadosť prokuratúry pre účely jeho ďalšieho preskúmania vrátený žalovaným späť prokuratúre s tým, že následne listom č. 1 Pn 203/17/8802 z 19.04.2017 prokuratúra oznámila žalovanému, že vyšetrovací spis z dôvodu podozrenia, že ide o trestný čin bol predložený na ďalší postup OO PZ Košice-staré mesto. Žalovaný zdôraznil, že na podklade vyšetrovacieho spisu, v jemu zákonom stanovenej 30 dňovej lehote na začatie priestupkového konania, toto nezačal, pretože žalovaný disponoval vyšetrovacím spisom iba 15 dní a z dôvodu už začatého trestného stíhania (od 09.05.2017), kvôli zásade nemožnosti trestať dvakrát za ten istý skutok. Žalovaný zdôraznil, že žiadosti prokuratúry na predloženie vyšetrovacieho spisu bol povinný vyhovieť, keďže nie je v jeho kompetencii prehodnocovať či posudzovať procesné postupy prokuratúry. Žalovaný tiež uviedol, že konanie o priestupku môže správny orgán začať podľa § 67 ods. 2 zákona o priestupkoch na návrh, t.j. po získaní podkladov obsahujúcich informácie o spáchaní priestupku, ktorým podkladom môže byť napr. aj vyšetrovací spis postúpený správnomu orgánu, orgánom činným v trestnom konaní alebo môže byť podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku začaté z iniciatívy správneho orgánu a to prvým úkonom, ktorý správny orgán realizuje voči účastníkovi konania, ktorým úkonom je spravidla predvolanie na ústne pojednávanie. Žalovaný sa teda nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že priestupkové konanie začalo dňa 28.03.2017, kedy bol žalovaným zaevidovaný jemu zaslaný vyšetrovací spis, pretože cit. „... ustanovenie § 67 ods. 2 zákona o priestupkoch nepredstavuje osobitnú právnu úpravu konania začatého ex offo, toto ustanovenie upravuje, resp. vymenúva podklady na začatie konania ex offo, a preto je potrebné na začatie konania ex offo aplikovať všeobecnú úpravu v správnom konaní, konkrétne § 18 ods. 2.“ Záverom žalovaný podotkol, že cit. „...z obsahu celej žaloby je zrejmé, že žalobca nenapáda ani tak postup žalovaného ako postup prokuratúry.“, v ktorej spojitosti žalovaný opakovane podotkol, že ak bol žalobca nespokojný s postupom prokuratúry mal využiť jemu podľa zákona o prokuratúre prístupné prostriedky a nie žalovať žalovaného. Žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť. V súvislosti s konaním žalovaného pod č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK, žalovaný priznal, že zapísaním tohto konania došlo k administratívnej chybe v evidencii.

5. Žalobca vo svojom stanovisku (replika) označil za nepravdivé vyjadrenie žalovaného, žeby žalobca pred podaním žaloby vo veci nečinnosti nevyužil aj sťažnosť, dôkazom o opaku je už k žalobe priložený list samotného žalovaného č. OU-KE-OVVS2-2022/023886-002 z 12.05.2022 v ktorom žalovaný informoval žalobcu v súvislosti so žiadosťou žalobcu z cit. „08.05.2022“ o pokračovanie v namietanom (priestupkovom) konaní, teda podľa žalobcu, žalovaný mal už z tejto jeho žiadosti vedomosť, že cit. „... žalobca sa domáha svojho práva, aby žalovaný konal a to urýchlene vo veci č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 a vo veci rozhodol.“ a teda podľa žalobcu, podľa obsahu jeho žiadosti z cit. „08.05.2022“ sa jednalo o sťažnosť na nečinnosť žalovaného podľa zákona o sťažnostiach, ktorú žiadosť z cit. „08.05.2022“ žalobca proklamoval, že pripája ku svojej replike (pripojená nebola, vid' odôvodnenie, pozn. súdu). Okrem toho žalobca uviedol, že k replike pripája aj svoj list adresovaný žalobcovi a označený ako cit. „Chýbajúce rozhodnutia Vášho úradu v dvoch priestupkových konaniach z roku 2017“ – uvedeným listom z 08.05.2017 sa žalobca domáhal od žalovaného zaslania mu rozhodnutí, ktorými boli vybavené cit. „priestupkové konania“ č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 (t.j. namietané konanie, pozn.) a č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK s dodatkom žalobcu, že ani v jednom z týchto konaní nebol predvolaný na prejednanie priestupku a súčasne žalobca žiadal o umožnenie mu nahliadnuť do označených spisov. Vo vzťahu k nečinnosti žalovaného v namietanom konaní žalobca spresnil, že cit. „... sa bude sústrediť iba na obdobie od 28.02.2017 do 06.04.2017, kedy malo dôjsť k nečinnosti žalovaného. Okolností po 06.04.2017 ako aj činnosť okresného prokurátora JUDr. Jozefa Sonderlicha po tomto termíne, nie sú predmetom tejto žaloby.“ V uvedenej súvislosti žalobca uviedol, že žalovaný nepreukázal zákonný dôvod, na základe ktorého dňa 06.04.2017 predložil prokuratúre na jej žiadosť vyšetrovací spis s tým, že žalovaný tak v zmysle § 67 ods. 3 zákona o priestupkoch mohol učiniť iba ak by zistil dôvod pre postúpenie veci inému orgánu z dôvodu, že skutok by mal byť trestným činom, čo však nebol tento prípad, keďže 06.04.2017 žalovaný ešte nemal informáciu, žeby sa mohlo jednať o trestný čin a o tom bol prokurátorom informovaný až po 11.04.2017 a teda žalovaný 06.04.2017 nemal zákonný dôvod vyšetrovací spis prokuratúre predložiť, ale mal buď vec odložiť alebo bezodkladne, najneskôr do 30 dní

začať priestupkové konanie, čo sa však tiež nestalo a preto bol žalovaný nečinný a keďže žalovaný reagoval na žiadosť prokuratúry cit. „... tak konal svojvoľne a nie v intenciách platných zákonov.“

Žalobca tiež podotkol, že 06.04.2017 žalovaný predložil prokuratúre vyšetrovací spis nie z konania č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 (t. j. namietané konanie, pozn.), ale z novo začatého konania č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK (ďalej len „súvisiace konanie“), ktoré súvisiace konanie vyšetrovací spis ani neobsahovalo s dodatkom, že toto súvisiace konanie cit. «... vzniklo v rozpore s §7 ods 4 VYHLÁŠKOU 410/2015 Z.z. Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 9. decembra 2015 o podrobnostiach výkonu správy registratúry orgánov verejnej moci a o tvorbe spisu, čo v kontexte veci je iba „detail“.»

Zverom žalobca uviedol, že podal novú žalobu proti nečinnosti žalovaného aj v konaní č. OU-KE-OSS2-2017/018530/LAK (súvisiace konanie, pozn.).

Prílohou repliky žalobcu boli aj rozhodnutia Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len „okresná prokuratúra“) (i) č. Ei 16/22/8802-2 z 21.07.2022 – žalobcovi na základe jeho žiadosti o slobodnom prístupe k informáciám bolo oznámené, že v konaní žalovaného č. OU-KE-OSS2-2017/018530/LAK (súvisiace konanie, pozn.) okresná prokuratúra v roku 2017 v ňom nevykonávala žiadnu činnosť a toto doposiaľ nepreskúmavala a (ii) č. Ei 20/22/8802-2 z 10.08.2022 – žalobcovi na základe jeho žiadosti o slobodnom prístupe k informáciám bolo oznámené, že v konaní žalovaného č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 (namietané konanie, pozn.) okresná prokuratúra v roku 2017 v ňom nevykonávala žiadnu činnosť a toto doposiaľ nepreskúmavala.

6. Žalobca svojim ďalším samostatným podaním zo 14.09.2022 navrhol, aby správny súd vyžiadal z trestného spisu Okresného súdu Rožňava vedeného pod sp. zn. 3 T 106/2019 vyšetrovací spis, ktorý mal k dispozícii aj žalovaný avšak cit. „... iba v časovom období od 15.03.2017 do 06.04.2017, ide o priamy dôkaz o neexistencii novej skutkovej okolnosti, predtým ako žalovaný svojvoľne zaslal spis ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 okresnému prokurátorovi ...“

7. Žalovaný vo svojom stanovisku (duplika) k vyjadreniu žalobcu (replika) označil tvrdenie žalobcu, že pred podaním žaloby vyčerpal jemu dostupné právne prostriedky ochrany proti ním tvrdenej nečinnosti žalovaného za nepravdivé a zavádzajúce a to jednako z dôvodu, že žalobcom predložená žiadosť, ktorou žiadal od žalovaného zaslanie mu rozhodnutí tak z namietaného konania (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767), ako aj zo súvisiaceho konania (č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK) nemala náležitosti sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach a jednako z dôvodu, že žalobca súc si vedomý, že tieto účinné prostriedky nápravy pred podaním žaloby nevyčerpal sa snaží toto konvalidovať tým, že sťažnosť na ním tvrdenú nečinnosť žalovaného podal žalovanému až po podaní žaloby a to dňa 31.08.2022, t. j. až potom, ako na tento nedostatok upozornil žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe. Žalovaný poukázal, že žalobca tak učinil v snahe vyhnúť sa zastaveniu konania o žalobe z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov na jej podanie a na to, že aj predmetnú, po žalobe podanú, sťažnosť žalobcu musel žalovaný podľa zákona o sťažnostiach odložiť cit. „... z dôvodu, že vo veci ktorá je predmetom sťažnosti koná súd.“ Vzhľadom na to, že všetky ďalšie argumenty žalobcu uvádzané v jeho replike sú totožné s tými v žalobe a neprinášajú žiadne nové skutočnosti, žalovaný zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť alebo konanie zastaviť.

Podľa k duplike pripojeného cit. „Záznamu o odložení sťažnosti“ č. OU-KE-OVVS2-2022/039613/ZAO z 12.09.2022 bola sťažnosť žalobcu doručená žalovanému 31.08.2022 vo veci namietanej nečinnosti žalovaného v konaniach č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 (namietané konanie) a č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK (súvisiace konanie) odložená podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona o sťažnostiach č. 9/2010 Z.z., podľa ktorého „Orgán verejnej správy sťažnosť odloží, ak zistí, že vo veci, ktorá je predmetom sťažnosti, konal alebo koná súd, prokuratúra, iný orgán činný v trestnom konaní alebo koná iný orgán verejnej správy.“ Žalobca v tejto sťažnosti mal uviesť, že ju podáva cit. „... ako súčasť vyčerpania opravných prostriedkov v zmysle listu OU-KE-OVVS2-2022/035096 zo dňa 08.08.2022 ...“

8. Žalobca svojim ďalším samostatným podaním z 19.10.2022 predložil do konania dôkazy a to list žalovaného č. OU-KE-OVVS2-2022/041861-008 zo 06.10.2022 a list žalobcu z 13.10.2022.

Listom č. OU-KE-OVVS2-2022/041861-008 zo 06.10.2022 žalovaný reagoval na žiadosť žalobcu z 26.09.2022 o zákonné ukončenie namietaného konania, pričom žalovaný vysvetlil rozdiel medzi konaním o priestupku, ktoré sa začne na návrh osoby priestupkom poškodenej alebo jej zákonného zástupcu či opatrovníka a ktoré je začaté dňom doručenia takéhoto návrhu správneho orgánu príslušnému na rozhodnutie o priestupku (§ 18 ods. 2 správneho poriadku v spojení s § 68 priestupkového zákona) a medzi konaním o priestupku, ktoré začne na podnet správneho orgánu, ktoré je začaté dňom kedy správny orgán prejednávajúci priestupok učiní voči účastníkovi konania prvý úkon.

V intenciách uvedeného správny orgán uzavrel, že v danom prípade nebol voči účastníkovi konania žalovaným učený žiadny úkon a teda priestupkové konanie nebolo začaté, pretože vyšetrovací spis bol na žiadosť zaslaný prokuratúre a teda nezačaté priestupkové konanie ani nemôže byť ukončené žiadnym zo zákonných spôsobov.

V liste z 13.10.2022, adresovanom žalovanému, žalobca požadoval, aby žalovaný zákonným spôsobom ukončil namietané konanie (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767) a to odložením veci o priestupku, zodpovednosť za ktorý už bola od 28.03.2017 premlčaná, pretože toto namietané konanie žalobca považuje za neskončené, pričom žalobca opätovne zdôraznil, že žalovaný nemal žiadny zákonný dôvod, aby 06.04.2017 postúpil vyšetrovací spis prokuratúre, ktorý vyšetrovací spis sa tak nezákonným postupom stal nezákonným dôkazom v trestnom konaní a teda, že tento vyšetrovací spis mal byť stále súčasťou administratívneho namietaného spisu č. OU-KE-OVVS2-2017/017767.

9. Žalobca svojim ďalším samostatným podaním z 13.03.2023 predložil do konania dôkazy a to list Okresnej prokuratúry Košice I č. Ei 8/23/8802-2 zo 07.03.2023 a list Okresnej prokuratúry Rožňava č. Ei 1/23/8808-5 z 01.02.2023.

Listom č. Ei 8/23/8802-2 zo 07.03.2023 Okresná prokuratúra Košice I žalobcovi oznámila, že prokurátor, ktorý žiadal od žalovaného predloženie vyšetrovacieho spisu z namietaného konania cit. «... nebol dozorový prokurátor vo veci 1 Pn 203/17/8802, ani v trestnom konaní „ex off“ v súvislosti so správny konaním na Okresnom úrade v Košiciach.»

Listom č. Ei 1/23/8808-5 z 01.02.2023 Okresná prokuratúra Rožňava oznámila žalobcovi, že Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy nebol Okresnou prokuratúrou Košice I osobitne vyrozumený o začatí trestného konania a bol vyrozumený iba o postúpení vyšetrovacieho spisu Obvodnému oddeleniu PZ SR Košice – Staré mesto na ďalší postup, ktorým postupom bolo začatie trestného stíhania.

Pôvodné konanie sp. zn. 6 Sa 13/2022

10. Žalobou doručenou 09.08.2022 pôvodne Krajskému súdu v Košiciach, ktorý o tejto žalobe konal pod sp. zn. 6 Sa 13/2022, sa žalobca domáhal odstránenia nečinnosti žalovaného aj v konaní vedenom pod č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK (ďalej len „súvisiace konanie“ alebo „súvisiaci spis“), ktoré súvisiace konanie malo začať 03.04.2017 a to žalovaným učeným zaevidovaním listu okresného prokurátora č. 1Pn 203/17/8802 z 30.03.2017, ktorým mal podľa žalobcu prokurátor žiadať od žalovaného aby, mu predložil cit. „... priestupkový spis OU-KE-OVVS2-2017/017767 a spisový materiál v odovzdanom trestnom konaní sp. zn. ČVS:ORP-615/SM-KE-2017.“ Žalobca podotkol jednako, že žalovaný pochybil, keď v súvislosti s uvedeným listom okresného prokurátora začal nové správne konanie aj napriek tomu, že v jeho úvode bolo uvedené, že sa týka už prebiehajúceho namietaného správneho konania (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767); jednako, že žalovaný pochybil aj v tom, že prokurátorovi na túto jeho žiadosť poslal vyšetrovací spis (ČVS:ORP-615/SM-KE-2017), ktorý sa nachádzal v namietanom spise (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767), takže žalovaný cit. „... zaslala okresnému prokurátorovi (...) iný správny spis ako si prokurátor žiadal...“

Žalobca má za to, že žalovaný v súvisiacom konaní cit. „... nekonal podľa zákona o priestupkoch a správneho poriadku. Okresný úrad Košice bol nečinný a správne konanie sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/018530 /LAK zákonne neukončil a nerozhodol.“, o ktorej nečinnosti sa žalobca dozvedel 10.02.2020, kedy do súvisiaceho spisu nahliadol a odstránenia nečinnosti ktorej sa žalobca domáha podanou žalobou, pričom ohľadne potreby vyčerpania iných prostriedkov nápravy pred podaním správnej žaloby sa žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 250/2016 z 13.09.2016, podľa ktorého posúdenie nevyhnutnosti ich vyčerpania pre podaním žaloby je na zvážení súdu.

Podľa žalobcu cit. „Účastníkom priestupkového konania sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK v roku 2017 bola G. G. H. I. I., ktorá dňa 22.02.2017 podala trestné oznámenie v konaní ČVS:ORP-615/SM-KE-2017 ...“, pričom konanie o tomto priestupku v súvisiacom konaní žalovaný neukončil žiadnym z zákonných spôsobov, t.j. konanie o ňom neodložil, ani z dôvodu zistenia žeby sa malo jednáť o trestný čin vec nepostúpil inému orgánu a napokon v lehote 30 dní od jeho začatia ani nezačal konať o priestupku. Okrem toho podľa žalobcu cit. «Trestný poriadok nepozná opakovanú kontrolu už raz odovzdaného spisu na prejednanie priestupku prokurátorom, pokiaľ sa neobjavia nové dôkazy vedúce k iným právnym záverom aké boli urobené na základe pôvodných dôkazov, navyše ak správne konanie sp. zn. OU-KE- OVVS2-2017/018530/LAK neobsahovalo žiadny trestný spis alebo „nové“ zistenia Okresného úradu Košice.»

V ďalšom žalobca poukazuje, že prokurátor nemal žiadne zákonné oprávnenie dožiadať žalovaného predložiť mu vyšetrovací spis na opakovanú kontrolu a to aj z dôvodu, že prokurátor nedisponoval žiadnym novým dôkazom, ktorý by viedol k iným záverom aké boli konštatované v uznesení vyšetrovateľa, ktorým bol tento vyšetrovací spis predložený žalovanému na priestupkové konanie a teda na jeho základe cit. «... trestné stíhanie sa nemohlo začať a ak sa začalo, tak ide o podozrenie z nezákonného postupu okresného prokurátora (...), ktorý to celé „svojvôľne riadil“.», ktorého nezákonný postup však podľa žalobcu nemá žiadny vplyv na nečinnosť žalovaného.

11. Prílohami k žalobe boli: - v spise sp. zn. 9 Sa 10/2022 sa už nachádzajúci (viď vyššie, pozn.) list prokurátora č. 1 Pn 203/17/8802 z 30.03.2017, ktorým žiadal žalovaného o predloženie vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 a ktorý list je označený ako cit. „A. D. B. C. – trestné konanie“; - v spise sp. zn. 9 Sa 10/2022 sa už nachádzajúci (viď vyššie, pozn.) list žalovaného č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK zo 06.04.2017, ktorým žalovaný zaslal prokurátorovi ním požadovaný vyšetrovací spis; - v spise sp. zn. 9 Sa 10/2022 sa už nachádzajúci (viď vyššie, pozn.) list žalovaného listom č. OU-KE-OVVS2-2022/023886-002 z 12.05.2022, ktorým žalovaný oznamoval žalobcovi dôvody stavu v namietanom konaní (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767); - v spise sp. zn. 9 Sa 10/2022 sa už nachádzajúce (viď vyššie, pozn.) rozhodnutie Okresnej prokuratúry Košice I č. Ei 16/22/8802-2 z 21.07.2022 – žalobcovi na základe jeho žiadosti o slobodnom prístupe k informáciám bolo oznámené, že v konaní žalovaného č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK (súvisiace konanie, pozn.) okresná prokuratúra v roku 2017 v ňom nevykonávala žiadnu činnosť a toto doposiaľ nepreskúmavala; - list žalovaného č. OU-KE-OVVS2-2022/032891 z 20.07.2022, ktorým bolo žalobcovi na jeho žiadosť oznámené, že list prokurátora č. 1 Pn 203/17/8802 z 30.03.2017 bol žalovaným zaevidovaný pod č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK dňa 03.04.2017.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe v prvom rade poukázal na danosť neodstrániteľnej prekážky litispendencie s odôvodnením, že medzi žalobcom a žalovaným už na Krajskom súde v Košiciach prebieha v identickej veci jedno konanie o žalobcom namietanej nečinnosti v tom istom správnom konaní a žalobca sa podanou žalobou iba cit. „... snaží navodiť, že nejde o tú istú vec, keď v petite uvádza inú spisovú značku žalovaného, avšak ako žalovaný uvedie v ďalšom texte, číslo spisovej značky žalovaného nie je rozhodujúce, pretože pri evidovaní došlo k administratívnej chybe, inak povedané, táto druhá spisová značka nerovná sa iné (ďalšie) správne konanie.“ Z uvedeného dôvodu, keďže o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha na správnom súde iné (ďalšie) konanie, žalovaný navrhol žalobu odmietnuť podľa § 98 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku. Okrem toho žalovaný poukázal aj na existenciu dôvodu na zastavenie konania, keďže žalobca s podaním žaloby neprekázal, žeby bol pred jej podaním vyčerpal iné zákonné prostriedky a to buď sťažnosť podľa osobitného predpisu alebo podnet prokurátorovi na údajnú nečinnosť žalovaného.

V ďalšom je vyjadrenie žalovaného identickým, ako jeho vyjadrenie k žalobe vo veci sp. zn. 9 Sa 10/2022 s tým, že opísal priebeh skutkových okolností, na základe ktorých bolo zaevidované súvisiace konanie (č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK), v súvislosti s evidenciou ktorého priznal administratívne pochybenie dvojitej evidencie tej istej veci; taktiež poukázal, že nemá právomoc posudzovať či prehodnocovať postupy prokuratúry, žiadosti ktorej ako orgánu vykonávajúceho dozor nad výkonom žalovaného, musí žalovaný vyhovieť; že vyšetrovací spis (ČVS: ORP-615/SM-KE-2017) mal žalovaný k dispozícii iba od 28.03.2017 do 11.04.2017, kedy bol na žiadosť odovzdaný prokuratúre a v ktorej dobe žalovanému ešte ani neuplynula 30 dňová lehota na prípadné začatie priestupkového konania; že z dôvodu následného oznámenia prokuratúrou č. 1 Pn 203/17/8802 z 19.04.2017, že vec bola postúpená polícii lebo skutočnosti nasvedčujú, že ide o trestný čin, trestné stíhanie o ktorom následne začalo 09.05.2017, žalovaný nemohol ten istý skutok prejednávať ako priestupok, čo však nevylučuje, že ak OČTK podľa § 280 Trestného poriadku s prihliadnutím na dikciu § 20 zákona o priestupkoch opäť predložia vec žalovanému, žeby sa tak stať mohlo; že nie je možné súhlasiť so žalobcom, že namietané priestupkové konanie bolo začaté odovzdaním veci žalovanému, pretože toto sa ako konanie začaté správnym orgánom ex offio v zmysle § 67 zákona o priestupkoch v spojení s § 18 ods. 2 správneho poriadku začína až prvým úkonom správneho orgánu učineneho voči účastníkovi správneho konania, ktorá skutočnosť tu nenastala. Záverom žalovaný podotkol cit. „Pokiaľ je žalobca názoru, že prokuratúra nepostupovala v súlade s právnymi predpismi (na čo poukazuje v žalobe) mal využiť dostupné právne prostriedky voči prokuratúre a nie nedôvodne žalovať žalovaného.“

Žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú.

K vyjadreniu žalovaného neboli pripojené žiadne listinné dôkazy.

13. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného vo svojom stanovisku (replika) uviedol, že cit. „... Žalovaný sa účelovo bráni, že ide o ten istý správny spis v dôsledku chyby registrácie. Okresný úrad Košice pokiaľ vedel, že urobil chybu pri registrácii, tak bol povinný túto skutočnosť vyznačiť v oboch správnych spisoch napríklad úradným záznamom, čo žalovaný preukázateľne neurobil.“ Žalovaný sa k otázke vyčerpania prostriedkov nápravy pred podaním žaloby vyjadril identicky ako v konaní sp. zn. 9 Sa 10/2022 (viď vyššie, pozn.) a ako dôkaz predložil svoj list označený ako cit. „Chýbajúce rozhodnutia Vášho úradu v dvoch priestupkových konaniach z roku 2017“ z 08.05.2017.

V ďalšom žalobca uviedol cit. „Medzi žalobcom a žalovaným nie je sporné, že správny orgán v rámci správneho konania OU-KE-OVVS2-2017/017767 nezačal priestupkové konanie.

Medzi žalobcom a žalovaným nie je sporné, že správne konanie OU-KE-OVVS2-2017/017767 nebolo ukončené zákonne do dnešného dňa t.j. dňa 24.10.2022.

Medzi žalobcom a žalovaným je sporné, či správny orgán od 28.03.2017 do 06.04.2017 postupoval zákonne. (...)

Dňa 06.04.2017 bol žalovaný povinný ma bezodkladne obviniť z priestupku podľa §67 ods. 3 Zákona o priestupkoch alebo vec odložiť podľa §66 ods. 2 Zákona o priestupkoch, ale to sa nestalo vec nebola ani odložená a ani začatá. (...)

Argumentácia žalovaného, že až dňa 19.04.2017 sa žalovaný dozvedel, že bol spáchaný trestný čin je nepodstatná, pretože v právnom štáte až dňa 19.04.2017 po doručení správy z Okresnej prokuratúry Košice I, že bol spáchaný trestný čin mal právny orgán vedomosť o tom, že sa jedná o trestný čin a až vtedy žalovaný mal postupovať podľa §71 písm a) Zákona o priestupkoch a celý spis postúpiť prokurátorovi aby bolo jasné na základe akých skutkových okolností žalovaný rozhodol, že sa jedná o trestný spis. To sa preukázateľne nestalo, čo je dôkazom nezákonnosti v konaní žalovaného.“

Žalobca má za to, že zákonným spôsobom ukončenia namietaného priestupkového konania (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767) je odloženie veci z dôvodu zániku zodpovednosti za priestupok o čom by mala byť vyzozumená aj poškodená a zákonným spôsobom ukončenia súvisiaceho konania (č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK) je vykonanie úradného záznamu v súvisiacom spise o administratívnej chybe v jeho evidencii a že súvisiace konanie je identickým s namietaným konaním.

Prílohou repliky žalobcu bol aj, v spise sp. zn. 9 Sa 10/2022 sa už nachádzajúci (viď vyššie, pozn.), list žalobcu z 13.10.2022 adresovaný žalovanému v ktorom žiada ukončiť namietané priestupkové konanie odložením veci.

Spojené konanie

14. Uznesením č.k. 9 Sa 10/2022-57 z 18.04.2023 (právoplatné 19.04.2023) Krajský súd v Košiciach spojil na spoločné konanie dve pôvodné konania vedené o žalobách žalobcu pred ním pod sp. zn. 9 Sa 10/2022 a sp. zn. 6 Sa 13/2022 s tým, že spoločné konanie bude ďalej vedené pod spoločnou sp. zn. 9 Sa 10/2022.

15. Podľa § 1 písm. c) a § 3 ods. 1 a 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 01.06.2023 prešla právomoc výkonu súdnictva v správnych veciach (čo je aj daný prípad) z Krajského súdu v Košiciach na Správny súd v Košiciach (ďalej tiež aj len „správny súd“), z ktorého dôvodu bolo rozhodovanie o žalobách žalobcu, v zmysle rozvrhu práce Správneho súdu v Košiciach na rok 2023 v jeho znení účinnom od 01.06.2023, náhodnými technickými prostriedkami pridelené zákonnej sudkyňi správneho súdu.

16. Žalobca po nahliadnutí do súdneho spisu, svojim podaním z 20.07.2023 dal správne mu súdu na vedomie, že žalovaný nepredložil tak namietaný spis (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767), ako ani súvisiaci spis (č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK) v kompletnom znení, keďže v namietanom spise sa nenachádza jeho podanie z 10.02.2020, na základe ktorého mu žalovaný umožnil nahliadnuť do namietaného spisu; ako ani listina o obsahu tohto namietaného spisu a napokon ani záznam, kedy bol žalovanému doručený vyšetrovací spis a v súvisiacom spise taktiež nie je záznam, kedy bol žalovanému doručený vyšetrovací spis. V ďalšom žalobca uvádza, aké listiny sa nachádzajú v obidvoch spisoch a tiež, podotýka, ktorá listina by sa mala nachádzať v ktorom z týchto spisov. Žalobca tiež podotkol, že prokurátor si vyžiadal celý namietaný spis a nie iba vyšetrovací spis, ktorý mu však žalovaným nebol predložený a teda prokurátor pred podaním obžaloby v trestnej veci nemal k dispozícii tak namietaný, ako ani súvisiaci správny spis, čo malo mať pre žalobcu nepriaznivé dôsledky a zasiahlo to do jeho práva na obhajobu v trestnej veci, ktorá nie je doposiaľ ukončená. Právo žalobcu na obhajobu malo byť

porušené tým, že v čase kedy prokurátor listom z 19.04.2017 oznamoval žalovanému, že po opätovnom preskúmaní vyšetrovacieho spisu bol tento postúpený polícii na ďalšie úkony, keďže sa jedná o trestný čin, tak žalobca v tom čase, kedy mal len postavenie svedka, o tomto konštatovaní prokurátora nemal vedomosť a ak by žalobca v tom čase cit. „... včas vedel, to čo tvrdil prokurátor (...) Okresnému úradu Košice, tak by sa mohol včas brániť voči zneužitíu inštitútu obvinenia pred podaním obžaloby.“ Žalobca k podaniu pripojil fotokópiu celých administratívnych spisov tak, ako boli predložené žalovaným správne súdu a tiež svoj list z 10.02.2020, ktorým žalobca žiadal žalovaného cit. „... o nazretie do všetkých spisov ČVS: ORP-615/SM-KE-2017.“

17. Zo správne súdu, žalovaným predloženého administratívneho namietaného spisu č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 vyplýva, že bol evidovaný 29.03.2017, jeho lehota uloženia je 3 roky, a týka sa veci oznámenia podozrenia zo spáchania priestupku žalobcom cit. „zaslanie vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-615/SM-KE-2017“, pričom sa v ňom nachádza list č. ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 z 24.03.2017, doručený žalovanému 28.03.2017 ktorým policajt zaslal v prílohe žalovanému vyšetrovací spis vo veci podozrenia z priestupku na ďalšie konanie.

Zo správne súdu, žalovaným predloženého administratívneho namietaného spisu č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK vyplýva, že bol evidovaný 04.04.2017, jeho lehota uloženia je 3 roky, a týka sa veci žiadosti prokurátora o predloženie spisového materiálu vo veci žalobcu a ktorý obsahuje – list prokurátora č. 1 Pn 203/17/8802 z 30.03.2017, ktorý sa mal podľa označenia v záhlaví týkať konania č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 a ktorým prokurátor žiadal od žalovaného o predloženie vyšetrovacieho spisu za účelom jeho opätovného preskúmania; - list žalovaného č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK zo 06.04.2017, ktorým žalovaný predložil prokurátorovi požadovaný vyšetrovací spis; - list prokurátora č. 1 Pn 203/17/8802-11 z 19.04.2017, ktorým oznámil žalovanému, že po opätovnom preskúmaní vyšetrovacieho spisu zistil, že sa jedná o trestný čin a preto bol vyšetrovací spis postúpený polícii na ďalšie zákonné úkony.

18. Podľa § 493e zákona č. 239/2023 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „novela SSP“) „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

19. Podľa § 6 ods. 2 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v jeho znení účinnom do 30.06.2023 „Správne súdy rozhodujú v konaniach o (e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy.“

20. Podľa § 49 ods. 2 písm. b) SSP v jeho znení účinnom do 30.06.2023 „Žalobca nemusí byť zastúpený podľa odseku 1 (b) v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b) až e), g) a i).“

21. Podľa § 242 ods. 1 a 2 SSP v jeho znení účinnom do 30.06.2023 „(1) Žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní. (2) Odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy spočívajúcej v porušení povinnosti začať administratívne konanie z úradnej povinnosti sa žalobou môže domáhať len prokurátor.“

22. Podľa § 244 ods. 1 SSP v jeho znení účinnom do 30.06.2023 „Žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ako účastník administratívneho konania namietajúci nečinnosť orgánu verejnej správy neúspešne vyčerpala sťažnosť podľa osobitného predpisu alebo podnet na prokuratúre.“

23. Podľa § 246 ods. 2 SSP v jeho znení účinnom do 30.06.2023 „K žalobe fyzickej osoby, právnickej osoby a zainteresovanej verejnosti musí byť pripojené oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo vybavenie podnetu prokurátorom.“

24. Podľa § 99 písm. f) SSP v jeho znení účinnom do 30.06.2023 „Správny súd konanie uznesením zastaví, ak (f) žalobca nevyčerpal pred podaním žaloby postupy ustanovené týmto zákonom pri jednotlivých typoch konania.“

25. Podľa prvej vety § 20 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „priestupkový zákon“) „(1) Priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky.
(2) Do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.“

26. Podľa § 51 priestupkového zákona „Ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.“

27. Podľa § 59 ods. 1 priestupkového zákona „Objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby.“

28. Podľa § 66 ods. 2 písm. b) a ods. 3 priestupkového zákona „Správny orgán vec ďalej odloží, keď (b) o skutku sa vedie trestné stíhanie alebo konanie na inom príslušnom správnom orgáne.
(3) Rozhodnutie o odložení veci sa nevydáva. O odložení veci sa upovedomí len poškodený.“

29. Podľa § 67 ods. 1, 2 a 3 priestupkového zákona „(1) Priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (§ 68 ods. 1).
(2) Podkladom na začatie konania o priestupku je správa o výsledku objasňovania priestupku, oznámenie štátneho orgánu obce, organizácie alebo občana o priestupku, poznatok z vlastnej činnosti správneho orgánu alebo postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní.
(3) Ak správny orgán vec neodloží, ani nezistí dôvod pre postúpenie veci inému orgánu, začne konanie o priestupku bezodkladne, najneskôr do 30 dní.“

30. Podľa § 71 písm. a) priestupkového zákona „Správny orgán postúpi vec (a) prokurátorovi alebo orgánu Policajného zboru, ak skutočnosti nasvedčujú, že ide o trestný čin.“

31. Podľa § 72 priestupkového zákona „V konaní o priestupku sú účastníkmi konania
a) obvinený z priestupku,
b) poškodený, ak ide o prejednanie náhrady majetkovej škody spôsobenej priestupkom,
c) vlastník veci, ktorá môže byť zhabaná alebo bola zhabaná, a to v časti konania týkajúcej sa zhabania veci,
d) navrhovateľ, na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1.“

32. Podľa § 73 ods. 1 priestupkového zákona „Občan je obvineným z priestupku, len čo správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon. Na takého občana sa hľadí ako na nevinného, kým jeho vina nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím.“

33. Podľa § 76 ods. 1 písm. l) priestupkového konania „Správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že (l) vec bola postúpená podľa § 71 po začatí konania.“

34. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) „Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správnomu orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.“

35. Podľa § 30 ods. 1 písm. h) a ods. 2 správneho poriadku „(1) Správny orgán konanie zastaví, ak (h) odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.
Protí rozhodnutiu o zastavení konania podľa odseku 1 písm. b), c), f), g) a h) sa nemožno odvolať.“

36. Podľa § 197 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „TP“) „Ak nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa odseku 2, prokurátor alebo policajt uznesením vec (a) odovzdá príslušnému orgánu na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu.“

37. Podľa § 198 ods. 2 TP „Prokurátor preskúma postup policajta podľa § 197, ak ho o to požiadá oznamovateľ alebo poškodený najneskôr do 30 dní, a výsledok preskúmania im oznámi bez meškania.“

38. Podľa podstatnej časti § 206 ods. 1 TP „Ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi ...“

39. Podľa § 185 ods. 1 a prvej vety ods. 2 TP „(1) Opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť. (2) Sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania.“

40. Podľa § 210 TP „Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prieťahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.“

41. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach (ďalej len „zákon o sťažnostiach“) „(1) Sťažnosť je podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým a) sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, o ktorých sa domnieva, že boli porušené činnosťou alebo nečinnosťou (ďalej len „činnosť“) orgánu verejnej správy, b) poukazuje na konkrétne nedostatky, najmä na porušenie právnych predpisov, ktorých odstránenie je v pôsobnosti orgánu verejnej správy. (2) Podanie sa posudzuje podľa obsahu.“

42. Podľa § 4 ods. 1 psím. a) zákona o sťažnostiach „Sťažnosťou podľa tohto zákona nie je podanie, ktoré (a) má charakter dopytu, vyjadrenia, názoru, žiadosti, podnetu alebo návrhu.“

43. Podľa § 20 ods. 1 zákona o sťažnostiach „Sťažnosť je vybavená odoslaním písomného oznámenia výsledku jej prešetrenia sťažovateľovi. Oznámenie musí obsahovať odôvodnenie výsledku prešetrenia sťažnosti, ktoré vychádza zo zápisnice.“

44. Žalobca podanou žalobou namieta nečinnosť žalovaného tak v namietanom konaní (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767), ako aj v, s ním, súvisiacom konaní (č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK) a neakceptuje obrannú argumentáciu, že žalovaný nemôže byť nečinným v priestupkovom konaní, ktoré sa u neho ani nevedie, keďže vyšetrovací spis, ktorý bol žalovanému postúpený policajtom a ktorý, mal byť podkladom pre konanie žalovaného o priestupku žalobcu, bol žalovaným vzápätí vrátený prokuratúre a aktuálne je na jeho podklade vedené o identickom skutku žalobcu trestné konanie, avšak žalobca neakceptuje dôvody, pre ktoré bol zmienený vyšetrovací spis žalovaným vrátený prokuratúre a tie považuje za nezákonné a teda má za to, že žalovaný je povinným vo veci priestupku konať a rozhodnúť.

45. V okolnostiach podanej žaloby, správny súd v prvom rade podotýka, že správne súdnictvo je vybudované na zásade subsidiarity, čo znamená, že právomoc správneho súdu preskúmať zákonnosť postupov administratívneho konania, nastupuje až v okamihu, keď pred podaním správnej žaloby žalobcom už došlo k neúspešnému využitiu iných zákonom predvídaných administratívnych postupov, ktorými sa však nepodarilo dosiahnuť zjednanie želanej nápravy (t. j. odstránenie nezákonnosti) a ktoré skutočnosti sú tak predmetom práve podanej správnej žaloby. V prípade konania o žalobe vo veci nečinnosti orgánu verejnej správy, v zmysle definície žalobcu podávajúceho takúto žalobu podľa cit. § 244 ods. 1 SSP sú takýmito obligatónnymi (povinnými) zákonnými administratívnymi postupmi cit. „... sťažnosť podľa osobitného predpisu (t. j. podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach) alebo podnet na prokuratúre“, pričom podľa cit. § 246 ods. 2 SSP musí byť dôkaz o ich vyčerpaní pripojený už k žalobe, t. j. k žalobe už musí byť pripojené cit. „... oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo vybavenie podnetu prokurátorom.“

46. V danom konkrétnom prípade, žalobca ani k jednej zo svojich žalôb, t.j. ani k žalobe vo veci ním namietanej nečinnosti žalovaného v namietanom konaní a ani k žalobe vo veci ním namietanej nečinnosti žalovaného v súvisiacom konaní, dôkaz o vyčerpaní sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo podnetu na prokuratúre, nepredložil, na ktorú skutočnosť poukázal vo svojich vyjadreniach aj žalovaný, až v dôsledku vyjadrení ktorých sa žalobca snažil dodatočne preukázať, že v skutočnosti pred podaním žalôb (prvá podaná 08.07.2022 a druhá 09.08.2022, pozn.) vyčerpal, resp. podal vo veci

nečinnosti žalovaného v namietanom aj súvisiacom konaniach sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach a to svojim listom z cit. „08.05.2022“, z posúdenia obsahu ktorého malo byť žalovanému zrejším, že ním žalobca namieta nečinnosť v týchto konaniach žalovaného.

Vzhľadom k uvedenému, správny súd konštatuje, že tvrdeniam žalobcu o ním učenom vyčerpaní sťažnosti podľa zákona o sťažnostiach ešte pred podaním žalôb, neuveril. Žalobca jednako ako dôkaz nepredložil žiadny svoj list z cit. „08.05.2022“, ktorý žalobca označuje za sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach a predložil iba svoj list avšak z 08.05.2017 (viď čl. 37 pôvodného spisu sp. zn. 9 Sa 10/2022, pozn.) označený ako cit. „Chýbajúce rozhodnutia Vášho úradu v dvoch priestupkových konaniach z roku 2017“, ktorým listom žalobca žiadal od žalovaného zaslať mu kópie rozhodnutí cit. „...týkajúcich sa priestupkových konaní...“ č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 (t.j. namietané konanie, pozn.) a č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK (t.j. súvisiace konanie, pozn.) s dodatkom žalobcu, že ani v jednom z týchto konaní nebol predvolaný na prejednanie priestupku a teda nemá vedomosť, ako boli skončené a súčasne žalobca žiadal o umožnenie mu nahliadnuť do označených spisov. Na uvedený list žalobcu reagoval žalovaný listom č. OU-KE-OVVS2-2022/023886-002 z 12.05.2022 (viď čl. 10 pôvodného spisu sp. zn. 9 Sa 10/2022, pozn.), v ktorom žalovaný podával žalobcovi informáciu o stave namietaného konania s tým, že v tomto liste síce žalovaný uviedol, že tak činí v súvislosti so žiadosťou žalobcu z cit. „08.05.2022“, avšak vzhľadom k označeniu tohto listu žalovaného cit. „Chýbajúce rozhodnutia Vášho úradu v dvoch priestupkových konaniach z roku 2017 - odpoveď“, ktoré označenie je identickým s označením listu žalobcu z 08.05.2017 (viď vyššie), je zrejším, že v skutočnosti sa jedná o odpoveď žalovaného na list žalobcu nie z „08.05.2022“, ale z 08.05.2017, keďže opakujem, žalobca ani žiadny iný svoj list z cit. „08.05.2022“ správne mu nepredložil a vo svojej argumentácii žalobca pravdepodobne iba využil chybu v písaní dátumu v liste žalovaného z 12.05.2022. Okrem toho, aj keby správny súd prihliadol na to, že žalobca teoreticky mohol elektronicky zaslať žalovanému identický list s označením „Chýbajúce rozhodnutia Vášho úradu v dvoch priestupkových konaniach z roku 2017“ okrem 08.05.2017 opakovane ešte aj 08.05.2022, pričom žalobca mohol iba pozabudnúť prepísať v obsahu tohto listu pôvodný jeho dátum z 08.05.2017 na dátum 08.05.2022, tak aj v tomto teoretickom prípade (keďže explicitný dôkaz o tom predložený nebol, pozn.), by tento list žalobcu podľa jeho obsahu nebol možným považovať za kvalifikovanú sťažnosť na nečinnosť podľa zákona o sťažnostiach, keďže, ako už bolo uvedené, v tomto liste žalobca iba proklamuje, že tak v namietanom, ako aj v súvisiacom cit. „priestupkovom konaní“ nebol žalovaný obvinený z priestupku a teda nemá vedomosť, akými rozhodnutiami boli tieto cit. „priestupkové konania“ skončené, z ktorého dôvodu žiadal o doručenie mu týchto rozhodnutí žalovaným a taktiež žiadal o umožnenie nahliadnuť mu do namietaného, ako aj súvisiaceho spisu, avšak žalovaný v skutočnosti nenamietal nečinnosť žalovaného, ale iba svoju neinformovanosť (nevedomosť) o spôsobe skončenia predmetných konaní do spisov o ktorých chcel tiež nahliadnuť.

S odkazom na cit. § 4 ods. 1 písm. a) zákona o sťažnostiach totiž za kvalifikovanú sťažnosť podľa tohto zákona nie je možné považovať ani podane, ktoré má iba charakter dopytu či žiadosti, tak ako by tomu bolo v tomto teoretickom modelovom prípade žalobcu, ale kvalifikovanou sťažnosťou je iba také podanie, ktorým podľa cit. § 3 ods. 1 zákona o sťažnostiach sa sťažovateľ dovoláva ochrany svojich konkrétnych práv, ktoré mali byť porušené činnosťou alebo nečinnosťou orgánu verejnej správy, či s poukazom najmä na konkrétne porušenie právnych predpisov, ktorých odstránenie je v pôsobnosti orgánu verejnej správy, avšak v danom teoretickom prípade existencie listu z cit. „08.05.2022“ by žalobca nepoukázal na žiadne ustanovenie, v zmysle ktorého by mal byť vyrozumený rozhodnutím žalovaného o spôsobe posúdenia jeho konania, ako osoby podozrivej z priestupku (viď odôvodnenie ďalej, keďže napr. o odložení veci sa rozhodnutie nevydáva, pozn.) a v tej spojitosti by žalobca v tomto teoretickom liste z cit. „08.05.2022“ (ak by bol obsahovo identickým s jeho listom z 08.05.2017, pozn.) nenamietal ani porušenie svojich konkrétnych práv v príčinnej spojitosti s nekonaním žalobcu.

Inými slovami povedané, zo žiadosti žalobcu z cit. „08.05.2022“ (opakujem jej podanie nebol preukázané dôkazom, pozn.), ktorá by eventuálne bola identickou s jeho žiadosťou z 08.05.2017, by nebol možné extrahovať splnenie uvedených zákonných požiadaviek na to, aby tento list bolo možné považovať za sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach, ktorý list s uvedeným obsahom, za takúto kvalifikovanú sťažnosť nepovažoval ani žalovaný, pretože inak by na jej vybavenie aplikoval postup, ktorým je podľa cit. § 20 ods. 1 zákona o sťažnostiach žalovaný viazaný, a teda sťažnosť by prešetril a následne by vydal písomné oznámenie o výsledku prešetrovania, v ktorom by musel označiť „sťažnosť“ opodstatnenou alebo neopodstatnenou a ktoré oznámenie by v zmysle cit. § 246 ods. 2 SSP bol žalobca povinným pripojiť už k správnej žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy (žalovaného).

Okrem toho vo vzťahu k prípadnému tvrdeniu žalobcu, že sťažnosťou na nečinnosť žalovaného je treba považovať jeho list z 08.05.2017, možno mať za to, že toto tvrdenie by bolo účelovým aj pre jeho

rozpor s iným tvrdením žalobcu, že o nekonaní žalovaného sa mal žalobca dozvedieť pri nahliadnutí do namietaného a súvisiaceho spisov až dňa 10.02.2020.

Navyše v súvislosti so žalobcom tvrdným podaním údajnej kvalifikovanej sťažnosti proti nečinnosti žalovaného v žalobou napádaných „priestupkových konaniach“ a to jeho listom z 08.05.2017, správny súd tiež poukazuje, že v tom čase a ani „08.05.2022“ žalobca ešte ani žiadne „nekonanie o priestupkoch“ žalovaným namietat' nemohol, pretože v tom čase žiadne priestupkové konanie ešte ani nezačalo (nemožnosť namietania nečinnosti v nezačatom konaní, vid' odôvodnenie ďalej, pozn.).

47. Vzhľadom k uvedenému, správny súd argumentačne podporne poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk 3/2022 z 24.02.2022 podľa ktorého cit. „V predmetnej veci bolo dôvodom zamietnutia žaloby proti nečinnosti nesplnenie procesnej podmienky spočívajúcej v nevyčerpaní sťažnosti alebo podnetu na prokuratúru. V tejto procesnej podmienke sa prejavuje princíp subsidiarity správneho súdnictva spočívajúci v tom, že v zákonom taxatívne určených prípadoch sa možno na správny súd obrátiť až po vyčerpaní príslušných administratívnych postupov (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C.H. Beck, 2018, 66 a 1202 s.). Povahu takéhoto postupu má aj podanie sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach alebo podnetu na prokuratúru podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Nepostačuje teda akékoľvek predchádzajúce namietanie nečinnosti vo vzťahu k žalovanému orgánu verejnej správy, ale toto namietanie musí mať uvedenú kvalifikovanú podobu. Námiетка sťažovateľky, že viackrát namietala v komunikácií so žalovaným jeho nečinnosť, preto neznamená, že došlo k splneniu predmetnej procesnej podmienky.“

48. Navyše v súvislosti so zákonnou potrebou vyčerpať ešte pred podaním správnej žaloby vo veci nečinnosti orgánu verejnej správy aj administratívne postupy dôkazom o využití ktorých je povinné pripojenie už k žalobe oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti podľa zákona o sťažnostiach alebo oznámenia o vybavení podnetu na prokuratúre, sa správne mu súdu žiada ešte podotknúť, že žalobca, súc si pravdepodobne vedomý, že tieto postupy v skutočnosti nevyčerpal, dodatočne sa síce snažil toto zhojiť a to podaním takejto sťažnosti žalovanému 31.08.2022 (t. j. už po podaní oboch žalôb, pozn.), ktorá bola žalovaným vybavená rozhodnutím č. OU-KE-OVVS2-2022/039613/ZAO z 12.09.2022 jej odložením podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona o sťažnostiach z dôvodu, že sa týka veci o ktorej už koná súd, ako aj podaním žiadostí žalobcom z 26.09.2022 a z 13.10.2022, ktorými sa žalobca domáhal konania žalovaného tak v namietanom konaní ako aj v súvisiacom konaní, avšak keďže Správny súdny poriadok takéto dodatočné zhojenie zákonného nedostatku žaloby nepripúšťa [žalobcom uvádzané rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 250/2016 z 13.09.2016, podľa ktorého posúdenie nevyhnutnosti ich vyčerpania pred podaním žaloby je iba na zvážení súdu, je v okolnostiach tejto veci irelevantným, pretože označené rozhodnutie sa týkalo ešte pôvodnej právnej úpravy a to § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a nie aktuálne aplikovaného Správneho súdneho poriadku, ktorý striktné predpisuje túto povinnosť, pozn.], a to práve z dôvodu základného princípu fungovania správneho súdnictva, ako až následného a posledného možného prostriedku nápravy nastupujúceho až po nezjednaní nápravy samotnými orgánmi verejnej správy, správny súd s odkazom na cit. § 99 písm. f) SSP konanie zastavil tak, ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

49. Nad rámec uvedeného, však správny súd v záujme jednako predísť kumulovaniu ďalších zbytočných súdnych konaní v dôsledku možného neporozumenia veci, ako aj v záujme poskytnutia žalobcovi materiálne právnej ochrany jeho práv, ktorý by mohol mať pocit príliš formalistického prístupu, správny súd dáva ešte do pozornosti nasledujúce skutočnosti.

V zmysle priestupkového zákona, orgán verejnej správy oprávnený na prejednávanie priestupkov sa musí logicky najsamprv dozvedieť o protiprávnom konaní, ktoré by mohlo naplíňať niektorú zo skutkových podstát priestupku, pričom v zmysle cit. § 59 ods. 1 v spojení s cit. § 67 ods. 2 priestupkového zákona je zdrojom takejto informácie pre orgán verejnej správy, buď jeho vlastná činnosť alebo činnosť, oznámenie či postúpenie mu veci iným orgánom verejnej moci či orgánom činným v trestnom konaní alebo napokon aj priame oznámenie o takejto protispoločenskej činnosti či už priamo od takýmto konaním osoby poškodenej alebo od inej osoby (napr. od svedka takej činnosti a pod.), ktorá informácia je následne podkladom pre ďalšie prípadné konanie o tomto protispoločenskom konaní. Následne, ako orgán verejnej správy oprávnený na prejednanie priestupkov získa niektorým z uvedených zdrojov informáciu o protispoločenskom konaní, túto vec vybaví v správnom konaní, ktoré je podľa cit. § 18 ods. 2 správneho poriadku začaté bez potreby vydávania osobitného rozhodnutia o jeho začatí buď dňom, keď oznámenie účastníka konania (cit. § 72 priestupkového zákona) o protispoločenskom konaní

došlo tomuto správne mu orgánu alebo ak sa konanie začína bez oznámenia účastníka konania, ale iba z iniciatívy správneho orgánu tak toto správne konanie je začaté dňom, keď správny orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. V rámci už takto začatého správneho konania správny orgán oprávnený k prejednaníu protispoločenského konania o ktorom má vedomosť od niektorého z uvedených zdrojov, má podľa cit. § 67 ods. 3 priestupkového zákona lehotu najviac 30 dní, aby vec posúdil a to buď tak, že (i) ju odloží z niektorého z dôvodov podľa cit. § 66 priestupkového zákona a to bez toho, aby vôbec začínal priestupkové konanie, pričom podľa cit. § 66 ods. 3 priestupkového zákona sa o odložení veci nevydáva rozhodnutie a o odložení sa vyrozumie iba poškodený, ktorým úkonom odloženia sa končí správne konanie alebo vec vybaví tak, že (ii) opäť bez toho aby začínal priestupkové konanie ju podľa § 71 priestupkového zákona postúpi inému orgánu (napr. na konanie o nej ako o trestnom čine alebo na disciplinárne konanie a pod., pozn.), ktorým postúpením sa taktiež končí správne konanie alebo napokon vec vybaví tak, že (iii) správny orgán aj začne priestupkové konanie, ktoré je podľa cit. § 73 ods. 1 priestupkového zákona začaté voči obvinenému z priestupku okamihom, kedy správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon a ktoré priestupkové konanie končí buď právoplatným rozhodnutím o priestupku alebo zastavením priestupkového konania na základe niektorého z dôvodov podľa § 76 priestupkového zákona. Inými slovami povedané, je nutným rozlišovať či je správne mu orgánu známe protispoločenské konanie vybavené iba v rámci začatého správneho konania a to (i) odložením veci alebo (ii) jej postúpením inému orgánu alebo (iii) zastavením správneho konania podľa § 30 správneho poriadku, ktorými spôsobmi vybavenia veci sa končí aj správne konanie alebo či je toto protispoločenské konanie správnym orgánom vybavené až v začatom priestupkovom konaní, ktorého skončením buď rozhodnutím o priestupku alebo zastavením priestupkového konania na základe niektorého z dôvodov podľa § 76 priestupkového zákona sa končí súčasne aj správne konanie v rámci ktorého bolo začaté aj toto priestupkové konanie. Súčasne je treba mať na zreteli, že skončiť možno len už začaté konanie, a contrario (v opačnom prípade) nie je možné skončiť konanie, ktoré ani nezačalo.

Napokon aj sám žalobca vo svojej replike v pôvodnom konaní 6 Sa 13/2022 tiež uviedol cit. „Medzi žalobcom a žalovaným nie je sporné, že správny orgán v rámci správneho konania OU-KE-OVVS2-2017/017767 nezačal priestupkové konanie.“

V danom konkrétnom prípade sa žalovaný, ako správny orgán oprávnený na posúdenie a prípadné následné prejednanie protispoločenského konania žalobcu, ktoré by mohlo dosahovať stupeň spoločenskej nebezpečnosti na úrovni priestupku, dozvedel z vyšetrovacieho spisu (ČVS: ORP-615/SM-KE-2017), ktorý bol žalovanému 28.03.2017 postúpený listom policajta z 24.03.2017, ktorému bolo pridelené evidenčné číslo OU-KE-OVVS2-2017/017767, keďže tu bolo podozrenie z priestupku. Takže v tomto prípade na posúdenie protiprávneho konania žalobcu prípadne až ako priestupku, keďže záver o priestupku policajt neučinil a ani nebol oprávnený urobiť a preto konštatoval iba „podozrenie“ z priestupku, bol pre žalovaného podkladom vyšetrovací spis predložený mu policajtom, ktorého predložením však už nezačalo správne konanie v tejto veci, keďže sa nejednalo o vec oznámenú účastníkom konania, ale o vec, ktorá mohla začať z iniciatívy správneho orgánu a teda podľa cit. § 18 ods. 2 správneho poriadku mohlo toto správne konanie začať až dňom, keď by správny orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon, čo sa však v tomto prípade nestalo, keďže vzápätí po predložení žalovanému vyšetrovacieho spisu, bol tento vyšetrovací spis listom prokurátora z 30.03.2017, t.j. už po dvoch dňoch, vyžiadaný od žalovaného späť k prokurátorovi. Vzhľadom k uvedenému tak správne konanie v tejto veci ani nezačalo a teda ako nezačaté ani nie je dôvod na jeho ukončenie či už odložením veci (o odložení sa rozhodnutie ani nevydáva) alebo jej postúpením inému orgánu (o postúpení sa rozhodnutie nevydáva) alebo zastavením správneho konania podľa § 30 správneho poriadku alebo až začatím priestupkového konania a následným rozhodnutím o priestupku alebo zastavením priestupkového konania podľa § 76 priestupkového zákona.

Pridelenie evidenčného čísla listom doručeným žalovanému a to či už listu policajta z 24.03.2017 o predložení žalovanému vyšetrovacieho spisu (č. OU-KE-OVVS2-2017/017767) alebo listu prokurátora z 30.03.2017 o vyžiadaní si tohto vyšetrovacieho spisu od žalovaného späť (č. OU-KE-OVVS2-2017/018530/LAK), bez ďalšieho neznamena začatie administratívneho (správneho) konania, pretože toto môže začať iba zákonom predvídaným spôsobom, ale jedná sa iba o evidenčnú pomôcku. Okrem toho v danom prípade pri evidencii zmieneneho listu prokurátora z 30.03.2017 sa jedná o evidentnú administratívnu evidenčnú chybu, ktorú priznal tak žalovaný, ako aj žiadosť žalobcu o náhradu škody prejednávajúce Ministerstvo vnútra SR v liste č. SVS-OO-2022/028382-006 z 28.06.2022, v súvislosti s evidenčnou chybou ktorou už vôbec nemohlo začať správne konanie a toľž nie priestupkové konanie a teda ani nemá čo byť ukončené, no žalobca majú vedomosť o tejto skutočnosti sa napriek tomu dožaduje formalizovaného rozhodnutia v tejto veci.

V okolnostiach veci správny súd taktiež dáva do pozornosti, že po predložení vyšetrovacieho spisu policajtom žalovanému, mohol byť tento predložený žalovaným späť prokurátorovi na jeho žiadosť, nie len titulom výkonu dozoru prokurátorom nad dodržiavaním zákonnosti žalovaným pri výkone verejnej správy podľa štvrtého dielu zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre alebo na základe posúdenia žalovaným, že v danom prípade by skutočnosť nasvedčovali, že ide o trestný čin podľa cit. § 71 písm. a) priestupkového zákona, dôvody ktoré žalobca vyvrátil predložením listín o tom, že prokuratúra nevykonávala v posudzovaných veciach dohľad nad žalovaným orgánom verejnej správy, ako aj žalovaným nepopretým tvrdením, že žalovaný nepreukázal, žeby mal nové dôkazy o tom, žeby sa skutok javil byť trestným činom, takže podľa žalobcu tu ani nebolo zákonného dôvodu na predloženie vyšetrovacieho spisu prokurátorovi. Avšak podľa cit. § 197 a § 198 ods. 2 TP v prípade, ak bol vyšetrovací spis predložený na posúdenie priestupku orgánu verejnej správy policajtom (ako tomu bolo aj v tomto prípade), má prokurátor na žiadosť oznamovateľa alebo poškodeného povinnosť tento postup policajta preskúmať, čo je ďalší z dôvodov, pre ktoré si prokurátor mohol vyšetrovací spis od žalovaného legítimne vyžiadať na opätovné preskúmanie. V uvedenej súvislosti nedostatok zariadenia dôvodu pre vyžiadanie si vyšetrovacieho spisu od žalovaného v liste prokurátora z 30.03.2017 nie je možné pripísať na farchu žalovaného, ktorý bol povinný, majúci vedomosť o statuse prokurátora vo vzťahu k orgánu verejnej správy, jeho žiadosti vyhovieť s tým, že ako aj bol žalovaný uviedol, žalovaný nie je oprávnený prehodnocovať a preskúmať postupy prokurátora v jeho pôsobnosti, ktorý za tieto nesie zodpovednosť aj voči jemu nadriadenému prokurátorovi (§ 31 a § 36 zákona o prokuratúre).

V ďalšom je treba upriamiť pozornosť nie len na znenie § 242 ods. 1 SSP podľa ktorého sa žalobca môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy iba v „začatom“ administratívnom konaní (viď vyššie, pozn.), ale aj na znenie § 242 ods. 2 SSP, podľa ktorého sa odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorá by spočívala v porušení povinnosti vôbec „začať“ administratívne konanie z úradnej povinnosti môže žalobou domáhať iba prokurátor, ktorý môže byť na túto skutočnosť upozornený práve podnetom.

Taktiež správny súd dáva do pozornosti, že žalobou podanou 08.07.2022 žalobca napáda údajné nekonanie žalovaného ešte v období pred viac ako 5 rokmi (?), keďže žalobca vo svojej replike spresnil, že vo veci č. OU-KE-OVVS2-2017/017767 namieta nečinnosť žalovaného iba v období cit. „... od 28.02.2017 (evidentná chyba v písaní, správne malo byť od 28.03.2017, pozn. súdu) do 06.04.2017, kedy malo dôjsť k nečinnosti žalovaného. Okolností po 06.04.2017 ako aj činnosť okresného prokurátora (...) po tomto termíne, nie sú predmetom tejto žaloby.“

Zverom v súvislosti s tvrdením žalobcu, že v tom dôsledku, že už 19.04.2017, kedy prokurátor listom oznámil žalovanému, že vyšetrovací spis postúpil príslušným policajným orgánom na konanie o trestnom čine aj žalobca nemal túto informáciu, čím malo byť zasiahnuté do jeho práva na obhajobu ešte pred vznesením obvinenia v trestnom konaní, správny súd iba dáva do pozornosti cit. § 206 ods. 1 a § 185 ods. 1 a prvú vetu ods. 2 TP, podľa ktorých je proti uzneseniu o vznesení obvinenia prípustná sťažnosť a postup policajta je preskúmateľný podľa cit. § 210 TP.

50. Záverom, zo žalobcom uvádzaných skutočností je zrejмым, že cieľom jeho žaloby je domôcť sa, aby bol jeho skutok tak či onak posúdený ako priestupok a to či už vecným rozhodnutím o priestupku alebo odložením veci z dôvodu premlčania zodpovednosti zaň [nad rámec je treba podotknúť, že vec možno odložiť podľa § 66 ods. 2 písm. b) priestupkového zákona, aj z dôvodu, prejednávania skutku ako trestného činu, pozn.] a to pravdepodobne z dôvodu zabrániť jeho posúdeniu ako trestného činu v zmysle zásady ne bis in idem (netrestať dvakrát za ten istý skutok), avšak aj v prípade vecného posudzovania žaloby by v právomoci správneho súdu nebolo oprávnenie uložiť žalovanému posúdiť určité konanie ako priestupok.

51. Podľa § 170 písm. b) SSP „Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak (b) konanie bolo zastavené.“

52. O trovách konania správny súd rozhodol v súlade s cit. § 170 písm. b) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto uznesenia. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť. (§ 443 ods. 1 a 5 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).